

Korea

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen

Gesloten te Seoel, op 25 oktober 1978

tekst gepubliceerd: Trb. 1979, 13
authentieke tekst: Engels
inwerkingtreding: 17 april 1981 (zie Trb. 1981, 68)
van toepassing: 1 januari 1982

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Seoel op 25 oktober 1978

Gesloten te 's-Gravenhage, op 6 november 1998

tekst gepubliceerd: Trb. 1998, 272
authentieke teksten: Engels
inwerkingtreding: 2 april 1999 (zie Trb. 1999, 75)
van toepassing: 1 januari 2000

De enige authentieke tekst van het verdrag is, blijkens de slotformule (zie na art. 30), de Engelse tekst. De hieronder weergegeven Nederlandse tekst is een officiële Nederlandse vertaling ervan. Gezien het verschil in juridische status tussen de (authentieke) Engelse en de (niet-authentieke) Nederlandse tekst verdient het aanbeveling bij de uitlegging en toepassing van het verdrag steeds de Engelse tekst in het oog te houden.

Hoofdstuk I. Reikwijdte van de Overeenkomst

Artikel 1. Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2. Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. De belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken zijn:

a. voor Nederland:

- de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,
 - de vennootschapsbelasting,
 - de dividendbelasting,
- (hierna te noemen: 'Nederlandse belasting');

b. voor Korea:

- de inkomstenbelasting (the income tax),
 - de vennootschapsbelasting (the corporation tax),
 - de belasting die van inwoners naar het inkomen wordt geheven (the inhabitant tax),
- (hierna te noemen: 'Koreaanse belasting').

2. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten delen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht, mede.

Hoofdstuk II. Begripsbepalingen

Artikel 3. Algemene begripsbepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:
 - a. betekent de uitdrukking 'Staat' Nederland of Korea, al naar het zinsverband vereist; betekent de uitdrukking 'Staten' Nederland en Korea;
 - b. omvat de uitdrukking 'Nederland' het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan waarop het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten heeft;
 - c. betekent de uitdrukking 'Korea' de Republiek Korea, en, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het gehele grondgebied waar de Koreaanse belastingwetgeving van kracht is. De uitdrukking omvat mede de daartoe behorende territoriale wateren, alsmede de zeebodem en de ondergrond van de onderzeese gebieden die aan de daartoe behorende kust grenzen maar buiten de territoriale wateren gelegen zijn, waarop Korea in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten uitoefent met het doel om de natuurlijke rijkdommen van een zodanig gebied te exploiteren en te exploiteren;
 - d. omvat de uitdrukking 'persoon' een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e. betekent de uitdrukking 'lichaam' elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. betekenen de uitdrukkingen 'onderneming van een van de Staten' en 'onderneming van de andere Staat' onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;
 - g. betekent de uitdrukking 'onderdaan':
 1. alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;
 2. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is;
 - h. betekent de uitdrukking 'bevoegde autoriteit':
 1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 2. in Korea de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - i. betekent de uitdrukking 'belasting' Nederlandse belasting of Koreaanse belasting, al naar het zinsverband vereist.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4. Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking 'inwoner van een van de Staten' iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van het hoofdkantoor of voornaamste kantoor, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, maar de uitdrukking omvat niet een persoon die in die Staat uitsluitend aan belasting is onderworpen omdat hij inkomen uit bronnen in die Staat verkrijgt. De uitdrukkingen 'inwoner van de andere Staat', 'inwoner van Nederland' en 'inwoner van Korea' worden dienovereenkomstig uitgelegd.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:
 - a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van

- de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d. indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij wordt geleid en bestuurd.

Artikel 5. Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking 'vaste inrichting' een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking 'vaste inrichting' omvat in het bijzonder:
 - a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b. een filiaal;
 - c. een kantoor;
 - d. een winkel of een andere verkoopgelegenheid;
 - e. een fabriek;
 - f. een werkplaats;
 - g. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
 - h. de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, installatie- of montagewerkzaamheden of van werkzaamheden bestaande uit het verschaffen van persoonlijke diensten zoals diensten van toezichhoudende of technische aard of andere bedrijfsmatige diensten die met een en ander verband houden, indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden zes maanden overschrijdt.
3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:
 - a. gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - c. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamadoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.
4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid – wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming.
5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
6. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Hoofdstuk III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6. Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.
2. De uitdrukking 'onroerende goederen' heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de

wetgeving van de Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7. Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.
2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.
3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.
5. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8. Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer door een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepaling van het eerste lid is ook van toepassing op voordelen uit hoofde van een deelneming in een 'pool', in een gemeenschappelijke onderneming of in een internationaal geëxploiteerd agentschap.

Artikel 9. Gelieerde ondernemingen

Indien:

- a. een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of
- b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10. Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet overschrijden:
 - a. 10 percent van het bruto-bedrag van de dividenden, indien de genierter een lichaam is, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;
 - b. 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden in alle andere gevallen.
3. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.
4. De uitdrukking 'dividenden', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstbewijzen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.
5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genierter van de dividenden, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
6. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11. Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter in de Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet overschrijden:
 - a. 10 percent van het bruto-bedrag van de interest indien deze wordt betaald ter zake van een lening welke is verstrekt voor een tijdsduur van meer dan 7 jaren; en
 - b. 15 percent van het bruto-bedrag van de interest in alle andere gevallen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid van dit artikel is interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan de Regering van de andere Staat of aan een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan de Centrale Bank van die andere Staat dan wel aan een agentschap of instantie (daaronder begrepen een financiële instelling) die geheel eigendom is van die Regering of die Centrale Bank dan wel van beide, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.
4. De uitdrukking 'interest', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.
5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genierter van de interest, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij wordt betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.
7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen

hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12. Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze royalty's mogen echter in de Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet overschrijden:
 - a. 15 percent van het bruto-bedrag ervan, indien het royalty's betreft zoals omschreven in het derde lid, letter *a*; en
 - b. 10 percent van het bruto-bedrag ervan, indien het royalty's betreft zoals omschreven in het derde lid, letter *b*.
3. De uitdrukking 'royalty's', zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van:
 - a. een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen films; en
 - b. een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een ontwerp, een geheim recept of een geheime werkwijze, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, die inwoner is van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
5. Royalty's worden geacht uit een van de Staten afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een van de Staten is of niet, in een van de Staten een vaste inrichting heeft waarvoor het contract op grond waarvan de royalty's worden betaald, was gesloten, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.
6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hun beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13. Beperking van de artikelen 10, 11 en 12

Internationale organisaties, hun organen en functionarissen, alsmede personen die deel uitmaken van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die in een van de Staten verblijven, hebben in de andere Staat geen recht op de vermindering of vrijstelling van belasting voorzien in de artikelen 10, 11 en 12, met betrekking tot uit die andere Staat afkomstige bestanddelen van het inkomen die in deze artikelen zijn behandeld, indien die bestanddelen van het inkomen in de eerstbedoelde Staat niet aan een belasting naar het inkomen zijn onderworpen.

Artikel 14. Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het

bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen, geëxploiteerd in internationaal verkeer, en van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts in die Staat belastbaar.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 15. Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar. Deze voordelen mogen evenwel in de andere Staat worden belast, indien zich de volgende omstandigheden voordoen:

- a. indien hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt;
- b. indien hij in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het belastingjaar een totaal van 183 of meer dagen belopen.

2. De uitdrukking 'vrij beroep' omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16. Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 22 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a. de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die of van een vast middelpunt dat de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 17. Bestuurders- en commissarissenbeloningen

1. Bestuurders- en commissarissenbeloningen en soortgelijke betalingen, verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een lichaam dat inwoner van Korea is, mogen in Korea worden belast.

2. Beloningen en andere betalingen, verkregen door een inwoner van Korea in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner van Nederland is, mogen in Nederland worden belast.

Artikel 18. Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 5, 7, 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, dan wel voordelen of inkomsten verkregen uit het ter beschikking stellen door een onderneming van de diensten van zodanige beroepsartiesten of sportbeoefenaars, worden belast in de Staat waar deze werkzaamheden of diensten worden verricht.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing, indien het bezoek van beroepsartiesten of sportbeoefenaars aan een van de Staten geheel of in hoofdzaak wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 19. Pensioenen en lijfrenten

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van het tweede lid van dit artikel en van artikel 20, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen ter zake van een vroegere dienstbetrekking betaald aan een inwoner van een van de Staten alsmede aan een zodanige inwoner betaalde lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Die inkomsten mogen echter ook in de andere Staat worden belast, voorzover zij als zodanig ten laste komen van winst, die in die andere Staat is behaald door een onderneming van die andere Staat of door een onderneming die aldaar een vaste inrichting heeft.

3. Pensioenen, uitbetaald krachtens de bepalingen van een publiekrechtelijke regeling inzake sociale zekerheid van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking 'lijfrente' betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 20. Overheidsfuncties

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, zijn slechts in die Staat belastbaar. Indien evenwel de diensten worden bewezen aan een van de Staten in de andere Staat door een natuurlijke persoon die inwoner en onderdaan is van die andere Staat en die geen onderdaan is van de eerstbedoelde Staat, zijn de beloningen slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 zijn van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 21. Hoogleraren, leraren en onderwijzers

1. Een natuurlijke persoon, die inwoner is van een van de Staten bij de aanvang van zijn bezoek aan de andere Staat en die, op uitnodiging van de Regering van die andere Staat of van een in die andere Staat gelegen universiteit of andere erkende onderwijsinrichting, die andere Staat bezoekt in de eerste plaats met de bedoeling onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden, of met beide, aan een universiteit of andere erkende onderwijsinrichting, is vrijgesteld van belasting in die andere Staat voor zijn inkomsten uit dit geven van onderwijs of dit onderzoek gedurende een tijdvak dat twee jaren te rekenen van de dag van zijn aankomst in die andere Staat niet te boven gaat.

2. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van

wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek in de eerste plaats wordt verricht voor het persoonlijk nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 22. Studenten

1. Een natuurlijke persoon, die onmiddellijk voor zijn bezoek aan een van de Staten inwoner is van de andere Staat en die tijdelijk in de eerstbedoelde Staat verblijf houdt in de eerste plaats met de bedoeling:
 - a. aan een erkende universiteit, hogeschool of school in die eerstbedoelde Staat te studeren; of
 - b. een opleiding voor een bedrijf of beroep te verkrijgen,is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat ter zake van:
 - i. alle overmakingen uit het buitenland ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, en
 - ii. alle beloningen voor persoonlijke arbeid verricht in de eerstbedoelde Staat tot een bedrag dat 5.000 Nederlandse gulden of de tegenwaarde daarvan in Koreaanse Won in enig belastingjaar niet te boven gaat. De voordelen ingevolge dit lid worden slechts verleend voor zulk een tijdsduur als redelijk is of gewoonlijk vereist om het doel van het bezoek te bereiken.
2. Een natuurlijke persoon, die onmiddellijk voor zijn bezoek aan een van de Staten inwoner is van de andere Staat en die tijdelijk in de eerstbedoelde Staat verblijf houdt gedurende een tijdvak van niet langer dan drie jaren met de bedoeling te studeren, wetenschappelijke onderzoeken te doen of een opleiding te verkrijgen, zulks uitsluitend als genietende van een toelage, vergoeding of prijs verleend door een organisatie op het gebied van wetenschap, onderwijs, godsdienst of liefdadigheid of op grond van een programma van technische hulpverlening waaraan een van de Staten, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan deelneemt, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat voor:
 - a. het bedrag van die toelage, vergoeding of prijs; en
 - b. alle overmakingen uit het buitenland ten behoeve van zijn onderhoud, studie, onderzoek of opleiding; en
 - c. alle beloningen voor persoonlijke arbeid verricht in de eerstbedoelde Staat, mits die arbeid verband houdt met zijn studie, onderzoek of opleiding of daaruit voortvloeit, zulks tot een bedrag dat 5.000 Nederlandse gulden of de tegenwaarde daarvan in Koreaanse Won in enig belastingjaar niet te boven gaat.
3. Een natuurlijke persoon, die onmiddellijk voor zijn bezoek aan een van de Staten inwoner is van de andere Staat en die tijdelijk in de eerstbedoelde Staat verblijf houdt gedurende een tijdvak van niet langer dan twaalf maanden als werknemer van of onder een contract met de laatstbedoelde Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of een onderneming van de laatstbedoelde Staat, met de bedoeling technische ervaring of beroeps- of bedrijfservaring te verkrijgen, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat voor:
 - a. alle overmakingen uit de laatstbedoelde Staat ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding; en
 - b. alle beloningen voor persoonlijke arbeid verricht in de eerstbedoelde Staat, mits die arbeid verband houdt met zijn studie of opleiding of daaruit voortvloeit, zulks tot een bedrag dat 15.000 Nederlandse gulden of de tegenwaarde in Koreaanse Won in enig belastingjaar niet te boven gaat. De voordelen ingevolge dit lid worden echter niet verleend, indien de werknemer of de gecontracteerde persoon wordt uitgezonden naar een lichaam, van welks stemgerechtigde aandelenkapitaal de Staat, het staatkundig onderdeel of het plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of de onderneming, die de werknemer of de gecontracteerde persoon heeft uitgezonden, 50 percent of meer bezit, tenzij de laatstbedoelde aantoonde dat hij is uitgezonden uitsluitend voor het verkrijgen van technische ervaring of beroeps- of bedrijfservaring.

Hoofdstuk IV.

Artikel 23. Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in Korea mogen worden belast.
2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan

dat gedeelte van dat belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat als het gedeelte van het inkomen dat in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de artikelen 6 en 7, artikel 10, vijfde lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 14, eerste en tweede lid, artikel 15, artikel 16, eerste lid, artikel 17, eerste lid, en artikel 20 van deze Overeenkomst in Korea mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

3. Nederland verleent voorts een vermindering op de overeenkomstig de voorgaande leden van dit artikel berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 18, en artikel 19, tweede en derde lid, in Korea mogen worden belast en die in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a. het bedrag dat gelijk is aan de in Korea geheven belasting;
- b. het bedrag van de Nederlandse belasting dat tot het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

4. Indien, als gevolg van een tegemoetkoming verleend op grond van de bepalingen van de 'Korean Foreign Capital Inducement Law', de in feite geheven Koreaanse belasting op dividenden die ingevolge artikel 10, tweede lid, letter *b*, in Korea mogen worden belast, minder bedraagt dan de belasting die Korea, ingevolge die bepaling mag heffen, wordt het bedrag dat gelijk is aan de in Korea over die dividenden geheven belasting als bedoeld in het derde lid, letter *a*, van dit artikel, geacht 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden te zijn.

5. Indien, als gevolg van een tegemoetkoming verleend op grond van de bepalingen van de 'Korean Foreign Capital Inducement Law', of een in wezen gelijksoortige wet, de in feite geheven Koreaanse belasting op interest als bedoeld in artikel 11, tweede lid, letter *a*, of op royalty's als bedoeld in artikel 12, tweede lid, letter *b*, welke uit Korea afkomstig zijn, minder bedraagt dan de belasting die Korea ingevolge die bepalingen mag heffen, wordt het bedrag dat gelijk is aan de in Korea over die inkomensbestanddelen geheven belasting als bedoeld in het derde lid, letter *a*, van dit artikel, geacht te zijn het bedrag aan belasting dat Korea daarover in feite heeft geheven, vermeerderd met tweemaal het verschil tussen dit bedrag en 10 percent van het bruto-bedrag van die interest en royalty's.

6. Korea staat een inwoner van Korea toe met de Koreaanse belasting te verrekenen het bedrag dat past bij de belasting die aan Nederland is betaald of moet worden betaald. Het bedrag dat daarbij past gaat uit van het bedrag aan belasting dat aan Nederland is betaald of moet worden betaald, doch overschrijdt niet dat deel van de Koreaanse belasting dat tot die belasting in dezelfde verhouding staat als het inkomen dat ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mag worden belast, staat tot het gehele inkomen dat aan Koreaanse belasting is onderworpen.

Hoofdstuk V. Bijzondere bepalingen

Artikel 24. Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplicht aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

4. In dit artikel ziet de uitdrukking 'belastingheffing' op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25. Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van de beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Staat waarvan hij inwoner is.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, te vermijden.
3. De bevoegde autoriteiten van de Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in deze Overeenkomst geen voorziening is getroffen.
4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

Artikel 26. Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen zodanige inlichtingen uit (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst, in het bijzonder om fraude te voorkomen. Elke aldus uitgewisselde inlichting wordt geheim gehouden en niet ter kennis gebracht van andere personen of autoriteiten, daaronder begrepen een rechterlijke instantie, dan die belast met de vaststelling of invordering van, of met de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.
2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid aldus uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:
 - a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Staat;
 - b. bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;
 - c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27. Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beambten ontnemen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 28. Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen, indien dat land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum, en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.
2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van de Overeenkomst zelf niet met zich mede, dat de uitbreiding van de Overeenkomst tot de Nederlandse Antillen wordt beëindigd.

Hoofdstuk VI. Slotbepalingen

Artikel 29. Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.
2. Deze Overeenkomst treedt in werking op de vijftiende dag na de dag van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en vindt toepassing:
 - a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten die op of na de eerste januari van het kalenderjaar waarin de Overeenkomst in werking treedt tegoedgeschreven zijn of betaalbaar zijn;
 - b. met betrekking tot andere belastingen, op belastingen die worden geheven over belastingjaren die aanvangen op of na de eerste januari van het kalenderjaar onmiddellijk volgend op het jaar waarin de Overeenkomst in werking treedt.

Artikel 30. Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht. Elk van de Staten kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door tenminste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar dat aanvangt na het verstrijken van een tijdvak van vijf jaren sedert de datum van inwerkingtreding ervan een kennisgeving van beëindiging te zenden. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

- a. met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten die op of na de eerste dag van januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan, worden tegoedgeschreven;
- b. met betrekking tot andere belastingen, op belastingen die worden geheven over belastingjaren die aanvangen op of na de eerste dag van januari van het tweede kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Seoel, de 25e oktober 1978, in twee exemplaren, in de Engelse taal.

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Korea gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

I. Ad Artikel 2

Met betrekking tot artikel 2, eerste lid, letter *b* van de Overeenkomst is het wel te verstaan dat de Koreaanse verdedigingsbelasting, voor zover deze wordt geheven in samenhang met de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting, eveneens onderwerp is van deze Overeenkomst.

II. Ad Artikel 10

De bepaling van artikel 10, tweede lid, letter *a*, vindt geen toepassing, indien het lichaam dat inwoner is van Nederland, ter zake van de dividenden die het ontvangt van het lichaam dat inwoner is van Korea, Nederlandse vennootschapsbelasting verschuldigd is. In dat geval vindt de bepaling van artikel 10, tweede lid, letter *b*, toepassing.

III. Ad Artikelen 10, 11 en 12

De bevoegde autoriteiten van de Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede en derde lid, en van artikel 12, tweede lid.

IV. Ad Artikelen 10, 11 en 12

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven worden ingediend binnen de termijn waarin de nationale wetgeving van die Staat voorziet.

V. Ad Artikel 12

Met betrekking tot artikel 12, derde lid, worden vergoedingen ter zake van de verhuur van schepen of vliegtuigen krachtens een 'bare boat charter'-contract, niet beschouwd als vergoedingen voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting.

VI. Ad Artikel 12

Met betrekking tot artikel 12, derde lid, worden vergoedingen ter zake van studies of onderzoek van wetenschappelijke, geologische of technische aard, niet beschouwd als vergoedingen voor 'inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap'.

VII. Ad Artikel 17

Het is wel te verstaan dat de uitdrukking 'bestuurder' of 'commissaris' van een Nederlands lichaam slaat op personen, die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders van dat lichaam en zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

VIII. Ad Artikel 20

De bepalingen van artikel 20, eerste lid, zijn eveneens van toepassing met betrekking tot beloningen of pensioenen betaald door de Bank of Korea, de Korea Exchange Bank, de Export-Import Bank of Korea, de Korea Trade Promotion Corporation en enige andere instantie die in handen is van de overheid en overheidsfuncties uitoefent, mits die beloningen of pensioenen niet worden betaald ter zake van diensten bewezen in Nederland in het kader van een in Nederland uitgeoefend bedrijf.

IX. Ad Artikel 20

Het is wel te verstaan dat de bepalingen van artikel 20, eerste lid, Nederland niet beletten de bepalingen van artikel 23, eerste en tweede lid, van de Overeenkomst toe te passen.

X. Ad Artikel 23

Het is wel te verstaan dat, wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de grondslag bedoeld in artikel 23, eerste lid, is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

XI. Ad Artikel 26

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmee gelijkgestelde instellingen. De uitdrukking 'daarmede gelijkgestelde instellingen'

omvat mede verzekeringsmaatschappijen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN Seoel, de 25ste oktober 1978, in twee exemplaren, in de Engelse taal.

Protocol tot Wijziging (1998)

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Seoel op 25 oktober 1978

Artikel 1

1. [Wijziging van artikel 23 vierde en vijfde lid; zie voetnoot aldaar.]
2. [Inperking van artikel 23 vierde en vijfde lid; zie voetnoot aldaar.]

Artikel 2

[Vervallen art. X Protocol en vernummen art. XI en XII Protocol; zie aldaar.]

Artikel 3

Dit Protocol treedt in werking op de vijftiende dag na de laatste van de data waarop de Overeenkomstsluitende Staten elkaar schriftelijk hebben meegedeeld dat aan de in de Overeenkomstsluitende Staten constitutioneel vereiste formaliteiten is voldaan en vindt toepassing op de bedragen van dividenden, interest of royalty's, naar gelang het geval, betaald of verrekend op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin dit Protocol in werking treedt.

Artikel 4

Dit Protocol houdt op van kracht te zijn op het tijdstip waarop de Overeenkomst ophoudt van kracht te zijn in overeenstemming met artikel 30 van de Overeenkomst.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de zesde november 1998, in tweevoud in de Engelse taal.